

# Skrbni očka

## PREDSEDNIK JAMES E. FAUST

drugi svetovalec Prvega predsedstva

Nedavno je neki oče šestih otrok, ki je prevzel vso odgovornost za družino, do česar je prišlo, ko je bil najmlajši še v plenica, govoril o tem, kako težko je, če to delaš sam. Ko se je tako nekoga večera vrnil z dela in se soočil s tem, da mora biti tako oče kot mama, je začutil hudo breme vseh odgovornosti. Ena od njegovih hvaležnih hčera, stara dvanajst let, je navdušeno prišla k njemu in mu na nočno omarico položila kamen, ki ga je pobarvala v šoli. Na ravni del kamna je napisala: »Sreča je, če imaš skrbnega očka.« Ta poslikani kamen in čudovito sporočilo sta breme tega očeta v trenutku in za vedno napravila lahkno.

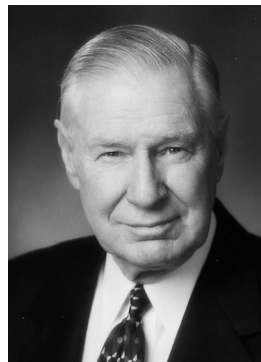
Ko je predsednik Stephen L. Richards (1879–1959), prvi svetovalec Prvega predsedstva, pred nekaj leti govoril na generalni konferenci, je navajal iz članka, ki ga je napisal legendarni sodnik kazenskega prava, z naslovom »Pet besed, ki lahko napravijo konec mladostniškemu prestopništvu« (Nine Words That Can Stop Juvenile Delinquency). Pet besed, ki jih je sodnik predlagal, so bile: »Očetu vrnite mesto gos-

podarja družine.« Predsednik Richards je na podlagi članka zaključil, »da je bil osnovni razlog za nižji odstotek mladostniškega prestopništva v [določenih] evropskih deželah spoštovanje avtoritete [...] doma, [...] ki jo navadno predstavlja oče kot gospodar družine«.

Predsednik Richards je nadaljeval: »Že več rodov si v Cerkvi prizadevamo delati prav to, kar zagovarja sodnik — očetu vrniti in pustiti vlogo gospodarja družine — ter si na vso moč prizadevamo, da bi ga pripravili na to veliko in težko odgovornost.«<sup>1</sup> Ker je osnovni namen Cerkve pomagati družinam in njenim članom, je to, kako dobro oče opravlja svojo dolžnost, nadvse pomembno.

Nedavno sem v časopisu prebral: »Sociologi različnih političnih prepričanj nam govorijo, da je mogoče kriminalna ravnanja veliko bolje napovedati na podlagi očetove odsotnosti kot na podlagi družinskega prihodka, izobrazbe ali [...] rasne pripadnosti.

In čeprav v številnih primerih posameznim mladostnikom iz družin brez očeta v življenju precej dobro uspe, le redkim uspe odrasti brez posledic.«<sup>2</sup>



Ko prosimo, naj se očetom vrne vloga gospodarja družine, materam ne želimo odvzeti ničesar. Na celem svetu ni večje ali pomembnejše časti oziroma odgovornosti, kot je materinstvo. Upamo, da se bo tudi njihov mogočni vpliv še bolj izražal tako domá kot izven dóma.

### **Očetu večjo veljavo**

Da bi očetu domá dali večjo veljavo, imam dva preprosta predloga: prvič, očeta podprite in ga spoštujte v njegovi vlogi; drugič, izkazujte mu ljubezen, razumevanje in hvaležnost za njegova prizadevanja.

V družbi se pojavljajo glasovi, ki bi se radi posmehovali lastnostim moškosti. Nekaj je tudi takšnih žensk, ki verjamejo, da bodo svojo žensko stvar dosegle s tem, če bodo uničile podobo moškosti. To ima resne družbene posledice, kajti problem negotovosti sinov in hčera je lahko prav zmanjševanje vloge podobe očeta.

Naj vsaka mati razume, da bo lahko, če bo naredila vse, da bi ponižala otrokovega očeta oziroma očetovo podobo v otrokovih očeh, prizadejala škodo svoji samopodobi ter osebni varnosti otrok. Kako neskončno učinkoviteje in zadovoljujoče je, če ženska podpira moža, namesto da ga daje v nič. Ženske ste v številnih pogledih toliko boljše od moških, da se z omalovaževanjem moškosti in moških ponižujete.

Ne pozabimo, da očetje, ko se soočajo z izražanjem ljubezni in razumevanja, prav tako doživljajo negotovost in dvom. Vsi vemo, da očetje delajo napake — zlasti to vedo oni sami. Očetje potrebujejo vso pomoč, ki jo lahko dobijo; predvsem potrebujejo ljubezen, podporo in razumevanje domačih.

### **Očetovske odgovornosti**

Očetje si moramo določiti prednostne naloge, ki nam bodo pomagale pri razporejanju časa. Nekateri moški pozabljajo, da bi »moral na prvo mesto postaviti ohranjanje svoje duhovne in telesne moči. Nato pride družina, za njo Cerkev in potem njihov poklic — in za vse to je potreben čas.«<sup>3</sup> Ko oče posveča čas otrokom, bi moral biti zmožen pokazati, da ima zanje dovolj ljubezni tudi, da jim kdaj kaj ukaže ali jih kaznuje. Otroci hočejo in potrebujejo vzgojo. Ko se približujejo nevarnostim, po tihem prosijo: »Ne dovoli mi tega.« Predsednik David O. McKay (1873–1970) je rekel, če

sami ne bomo ustrezno kaznovali svojih otrok, jih bo družba kaznovala tako, kot nam ne bo všeč<sup>4</sup>. Modra vzgoja upošteva razsežnosti večne ljubezni. Takšno upoštevanje bo v njihovo življenje prineslo veliko varnosti in trdnosti.

Predsednik Gordon B. Hinckley je v pomembnem nagovoru duhovništvu oktobra leta 2000 svoje besede namenil predvsem vlogi očetov. Dejal nam je: »To témo jemljem nadvse resno. Ta zadeva me globoko skrbi. Upam, da je ne boste vzeli nalahko. Tiče se najdragocenejše pridobitve, kar jih imate. V smislu vaše sreče, v smislu tega, na kar ste ponosni oziroma zaradi česar ste žalostni, nič — ponavljam nič — ne bo tako močno vplivalo na vas kot to, v koga bodo otroci odrasli.«<sup>5</sup> Nadaljeval je z nasvetom očetom: naj pomagajo otrokom, da se bodo slednji zoperstavili skušnjavam, da jih bodo poslušali, da bodo potrpežljivi, da bodo molili, in naj jih učijo Gospodovih poti.

Povzdignjeno mesto očeta je dobro izrazil ameriški general Douglas MacArthur, ki je dejal: »Po poklicu sem vojak in na to dejstvo sem ponosen. Toda veliko ponosnejši — neskončno ponosnejši — sem na to, da sem oče. Vojak uničuje in ukazuje, naj se gradi; oče samo gradi, nikoli ne uničuje. Prvi lahko prinaša smrt; drugi pooseblja stvarjenje in življenje. Medtem ko so horde smrti mogočne, so bataljoni življenja mogočnejši. Upam, da se me sin, ko me ne bo več, ne bo spominjal zaradi bitk, temveč kako sva molila preprosto vsakodnevno molitev 'Oče naš, ki si v nebesih'.«<sup>6</sup>

Pomembno si je zapomniti, da so v tej Cerkvi močje in očetje, ter preko njih družinski člani, v življenju deležni moči in vpliva, ki močno presega naravni dar uma in značaj očeta. V mislih imam Božje duhovništvo, ki ga ima vsak vreden moški in deček z dvanajstim letom starosti.

Ugledni cerkveni in poslovni voditelj, ki je sedaj zdrav, se je rodil brez življenja. Njegov oče je uporabil duhovništvo in obljubil, da bo, če bo njegov prvorojenec živel, kot oče naredil vse, kar bo v njegovi moči, da bo sinu dajal dober vzor in poduk. Čez nekaj minut je novorojeni sin začel dihati in je še danes zdrav ter živahen.

Zaradi duhovniškega polnomočja se lahko poroka in družinska enota povežeta in nadaljujeta v vsej večnosti. Zavedne ženske v tej Cerkvi želijo imeti domá ogromno takšnega pravičnega vpliva.

## Zapuščina radosti

Neka ljubezniva mama je na konferenci okoliša radostno pripovedovala o čudoviti izkušnji, kako je bila v enem od templjev z možem in z vsemi njenimi otroki razen enim in so se skupaj pečatili kot mož, žena in družina za čas in vso večnost. Mož, ki je bil šele uveden v duhovništvo, je sedel med občestvom nekaj vrst zadaj. Zdelo se je, da je za trenutek pozabila na vse nas in govorila samo njemu. Čez ambon in v mikrofon je, medtem ko jo je več kot tisoč ljudi v solzah opazovalo in poslušalo, rekla: »John, z otroki ne vemo, kako naj ti povemo, koliko nam pomeniš. Dokler nisi začel udeležati duhovništva, nismo bili deležni največjih blagoslovov večnosti. Zdaj smo jih. Vsi te imamo zelo radi in z vsem srcem se ti zahvaljujemo za to, kar si nam omogočil.«

Morda se spomnite zgodbe o otroku, ki je padel v vrtačo in ga niso mogli izvleči, dokler v luknjo niso poslali še enega, manjšega otroka. Pristopili so k majhnemu dečku, da bi videli, če se bo hotel spustiti dol in rešiti tega, ki se je zataknil. Fantič je rekel: »Bojim se iti v luknjo, toda šel bom, če bo oče držal vrv.«

Starešina Richard L. Evans (1906–1971) iz zbornice dvanajstih apostolov je podal pravi opis vseh očetov te vere, ko je dejal: »Prvič, očetje otroku dajo ime in dediščino — čisto in častno. Očete poznamo po dolgem, težkem delu, ki je večinoma samo njihovo, [...] ker si prizadevajo svojim otrokom dati to, česar sami niso imeli. Očetje se znajo pogovarjati, nas spodbujati, objeti; razumejo napake, vendar nas ne obsodijo zaradi njih; kaznujejo, če je treba, nato še močneje izrazijo ljubezen; so močni in silni in so blagi in nežni.«<sup>7</sup>

V vseh družinskih odnosih je vedno prav vprašati: »Kaj bi naredil Jezus?« Predsednik Marion G. Romney (1897–1988), prvi svetovalec Prvega predsedstva, je potem, ko se je po odgovor zatekel v svete spise, pričeval: »V svetih spisih, v zapisih apostola Janeza, sem našel jasen in gotov odgovor: Jezus je vedno izpolnil Očetovo voljo. [...] 'Kajti jaz vedno delam to, kar je všeč njemu.' [Jn 8:29]«<sup>8</sup>

Bog vas blagoslovi, otroci, da bi imeli poslušna ušesa in razumevajoče srce! Bog vas blagoslovi, matere, za neskončne razsežnosti vaše ljubezni in za vso pomoč, ki jo nudite očetu svojih otrok! Bog vas blagoslovi očetje, da boste zmogli ogromne odgovornosti in da boste za vsakega svojega imeli posebno skrb pod

vašimi zaščitniškimi rokami. »Bog je namreč svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.« (Jn 3:16)

## OPOMBE

1. »The Father and the Home«, *Improvement Era*, jun. 1958, str. 410; navedek Samuela S. Leibowitza, »Nine Words That Can Stop Juvenile Delinquency«, *Reader's Digest*, mar. 1958, str. 106.
2. William Raspberry, »Crime Rates Rise from Fatherless Communities«, *Deseret Morning News*, 10. okt. 2005, razdelek A, str. 11.
3. *Bishop's Training Course and Self-Help Guide*, 1972, 2. razdelek str. 7.
4. V Conference Report, apr. 1955, str. 27.
5. »Great Shall Be the Peace of Thy Children«, *Liabona*, jan. 2001, str. 61.
6. V Emerson Roy West, sest., *Vital Quotations*, 1968, str. 118.
7. *Vital Quotations*, str. 120.
8. »What Would Jesus Do?«, *New Era*, sep. 1972, str. 4.

## PREDLOGI ZA HIŠNE UČITELJE

Ko boste v duhu molitve sporočilo preučili, ga predstavite tako, da boste uporabili metodo, ki bo najustreznejša za tiste, ki jih učite. Sledi nekaj primerov. (Ko boste učili o tem članku, bodite previdni pri družinah, v katerih očeta ni.)

1. Iz članka izberite tista načela, za katera boste presodili, da najboljše veljajo za družino, ki jo učite. Družinske člane povabite, naj preberejo dele članka, ki ta načela učijo oziroma jih ponazarjajo. O njih spregovorite v pričevanju in izkušnjah iz lastnega življenja.

2. Načrtujte, kako bi družinski člani lahko izkazali ljubezen in hvaležnost očetu. Na primer, za vsakega družinskega člana lahko pripravite list papirja, na katerem piše: »Očka imam rad, ker \_\_\_\_\_.« Vsakega prosite, naj na prazno črto napiše nekaj besed in pojasni, zakaj jih je izbral. Preberite prvi odstavek članka, družinski člani pa naj liste dajo očetu.

3. Naštejte prednostne naloge, ki jih za očete predlaga članek, in se pogovarjajte, zakaj je vsaka pomembna. Na podlagi primerov v članku in osebnih izkušnjah ponazorite, kako vse lahko očetje izpolnijo te štiri prednostne naloge.

4. Preberite zadnji odstavek članka in se pogovarjajte o tem, kako bi otroci lahko pozorneje prisluhnili očetovemu nasvetu. Spregovorite o tem, kako je oče (ali morda stari oče) pomagal družinskim članom izvesti zahtevno ali težko nalogo. Povejte, kako je oče v življenju pomagal vam.